

Sygn. akt V KO 89/20

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 października 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w P.

zawartego w postanowieniu z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt VIII Kp (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę w P. o sygn. VIII Kp (...)
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt VIII Kp (...), Sąd Rejonowy w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art.37 k.p.k., uznając, że przemawia za tym „dobro wymiaru sprawiedliwości”. W uzasadnieniu wniosku, Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotowe postępowanie dotyczy rozpoznania zażalenia na postanowienie z dnia 19 grudnia 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej czynu z art. 231 § 1 k.k., którego popełnienie zarzucono sędziemu Wydziału XVII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. . Zapewnienie obiektywnego rozpoznania sprawy przez niezależny i bezstronny Sąd rodzi, zdaniem Sądu wnioskującego, potrzebę przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w P. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). W orzecznictwie Sądu Najwyższego kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości" odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny.

Sytuacja, która wyłoniła się na gruncie niniejszej sprawy uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Przedmiotem sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w P. jest zażalenie M. K. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 19 grudnia 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej czynu z art. 231 § 1 k.k., którego popełnienie zarzucono sędziemu Wydziału XVII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. W odbiorze społecznym może zatem powstać, choćby nawet nieuzasadniona, wątpliwość co do tego, czy decyzje procesowe podległego Sądowi Okręgowemu w P. Sądu Rejonowego w P. rozpoznającego przedmiotowy środek zaskarżenia zostaną podjęte w warunkach pełnego obiektywizmu, tak jak tego wymaga art. 4 k.p.k. Względ na konieczność wykluczenia potencjalnego, nawet zupełnie nieuzasadnionego przekonania o braku warunków do obiektywnego osądzenia sprawy przesądził o uwzględnieniu wniosku w niniejszej sprawie. Rozpoznanie sprawy przez sąd spoza okręgu Sądu Okręgowego w P. zapewni możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo.

Z powyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy zastosował instytucję właściwości delegacyjnej określoną w art. 37 k.p.k. i zdecydował o przekazaniu sprawy innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w S..

